GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26285
Copyright: Admont, Benediktinerstift

fuerunt. preteris seis ampli ira & furore dni placare suis intercessionib potuerunt. & inexhauste pietatis ei gia eici uerunt ad recreationē pamabilū sibi amicoz intercessione. Hos g dulcissimos patres & aduocatos. assidua deuotionis laude implorem. ut eū de presentis uite migrauerim exilio. cū illoz educam auxilio. & ipsoz ducatu ad mensa eterni cuiusq puenam. ubi eū eis insaciabili editoris nri usione pfruam. Qd ipse pstare dignet. cui regnū & impium sine fine pmanet in secula seculoz. A M E N.

Sermo de dominica oratione.

PATER MANIFESTAVI NOMEN TVVM hominib quos dedisti michi.

VERBA ISTA VERBA SVNT VNIGENITI FILII dei. qui in diuinitatis sue maiestate est substantialis & coeternus eide patri a celsitudine sue diuinitatis ad infima descendit nre mortalitatis. ut nom dei patris in mundo manifestaret & nouificaret electis suis. Sq; qle nomen eius. Nom utiq; patris. A filius appellat nomen patris. na qui filios n habet. pat dici n ualet. Sq; numqd abraha. ysaac. & iacob. aliq; qamte xpm fuerit. dm n ognouerit nec crediderunt. Cog nouerit utiq; & crediderunt. Cognouerit inqua nomen dei est dia amoris. qui creauit omia. Sq; n cognouerit nomen di patris. q pmanet coeternū sibi filiū que missurus erat in mundū recreaturus. & reparaturus erat omia. Venit itaq; eternalit ab eterno patre di filius. a uirgine matre tporalit homo in mundū natus. nomen patris manifestauit hominib. & hec eide manifestatio sic necessaria erat. ut si n facta fuisset. nullus hominū saluari potuisset. Hec est enim ait dns. uita eterna ut ognoscant te solū dm